

До: Административен съд София - град
1301 София, ул. Георг Вашингтон 17

Жалба

От Красимир Василев Гаджоков
постоянен адрес в България: ул. Стоил войвода 11, Ап. 2, 9300 гр. Добрич
тел. за контакт: 001 416 684 3127
е-мейл за контакт: gadjokov@gmail.com
Адрес за кореспонденция: ул. Стоил войвода 11, Ап 2, 9300 Добрич
Адрес в чужбина: 603-165 Barrington Ave., Toronto, ON M4C 5M6, Canada

Срещу

Решение № 2183-НС от 21.03.2013 г. на Централната избирателна комисия на Република България.

Уважаеми Дами и Господа Съдии,

Със свое Решение № 2183-НС от 21.03.2013 г. (интернет-връзка <http://www.cik.bg/?resh=2405>) Централната избирателна комисия (ЦИК), приема формата, условията и сроковете за попълване и подаване на електронното заявление по чл. 44, ал. 2 от Изборния кодекс за гласуване извън страната в изборите за народни представители на 12 май 2013 г.

ЦИК базира решението си както следва (цитат от решението на ЦИК):
„На основание чл. 3, ал. 1, чл. 26, ал. 1, т. 4, чл. 44, ал. 2 и 3 на Изборния кодекс и т. 12, буква „б“ от Решение № 2169-НС от 16 март 2013 г. на ЦИК Централната избирателна комисия.“

Оспорвам законността на точка 3 буква „д“, точка 3 буква „и“, част от текста на точка 4 буква “б” и точка 6 от решение № 2183-НС от 21.03.2013 на ЦИК.

Относно допустимостта на настоящата жалба

Правният ми интерес да оспоря законосъобразността на въпросните текстове от обжалваното решение произтича от факта, че съм български гражданин с изборителни права и имам намерението да участвам в изборите за Народно събрание на Република България на 12 май 2013 г.. Живея постоянно в чужбина (адресът ми в чужбина е приложен по-горе) и съм гласувал в чужбина във всички избори за Народно събрание от 1996 г. насам.

Според Определение на Върховният Административен съд (ВАС) на Република България № 11340 от 12.09.2011 г., както и според тълкуванията на Конституционния съд (КС) на Република България в Решение №4/04.05.2011 г. по к.д.№ 4/2011 г., актовете на ЦИК подлежат на съдебен контрол по общия ред за обжалване на административните актове, предвидени в Административнопроцесуалният кодекс (АПК).

Допълнително, според горесцитираното Определение № 11340 от 12.09.2011 г. на ВАС, решенията на ЦИК представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК.

Венецианската комисия към Съвета на Европа посочва в Кодекса на добрите изборни практики (вж. Глава III, част 3.3), че актовете на независимия орган, ръководещ провеждането на изборите, трябва да подлежат на финално обжалване пред съд. Комисията препоръчва възможност за обжалване да имат максимално широк кръг субекти като конкретно посочва отделния изборител.

Това се потвърждава и от тълкуванията в Решение №4/04.05.2011 г. по к.д. №4/2011 г. на Конституционния съд на Р. България, с което КС утвърждава принципа, че *"в синхрон с препоръките на Венецианската комисия (Съвет на Европа), финално обжалване пред съд трябва винаги да е възможно относно актовете на независимия орган, ръководещ провеждането на изборите (Кодекс на добрата практика при избори)"*.

Жалбата е подадена в срок и от заинтересована страна и следователно е допустима.

Жалбата е подадена по електронен път, подписана с универсален електронен подпис, до Административен съд София - град директно, поради обстоятелството, че интернет-сайтът на ЦИК не предоставя никъде нито информация, нито възможности за подаване на електронни документи, подписани с универсален електронен подпис, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. Жалбоподателят живее в чужбина и с цел подаване в срок и гарантираност получаването на жалбата от съда

използва подаването ѝ като електронен документ.

Държавната такса от 10 лв е платена с директен междубанков превод в банкова сметка на Административен съд София - град с бордеро на Юробанк България АД №3166991 от 25.03.2013 г., су]о изпратено от жалбоподателя по електронен път до регистратурата на съда заедно с настоящата жалба.

По същество

Чл. 44, ал. 2 на Изборният кодекс (ИК) регламентира подаването на заявления от българските граждани извън страната, с които те заявяват своето желание да гласуват в чужбина в изборите за Народно събрание и Президент на Република България. Въз основа на така подадените заявления, ЦИК определя дали и в кои населени места извън страната да бъде създадена избирателна секция във въпросните избори.

Според чл. 44, ал. 2 на ИК, заявленията се подават *“... в писмена форма чрез заявление по образец, подписано саморъчно и подадено лично, чрез писмо до дипломатическото или консулското представителство на Република България в съответната държава или чрез електронно заявление през интернет страницата на Централната избирателна комисия.”*

Пак в чл. 44 ал. 2, пр. второ, законодателят е изброил личните данни, които избирателят е длъжен да посочи в заявлението:

В заявлението избирателят посочва имената си по паспорт, лична карта или военна карта, единния си граждански номер, адреса на пребиваване в съответната държава, постоянния си адрес в Република България и населеното място, в което желае да гласува.

Оспорвам следните текстове от процесното решение, тъй като те противоречат както на буквата, така и на целите на материалния закон - Изборният кодекс:

- точка 3, буква „д“;
- точка 3, буква „и“;
- точка 4, буква “б” и по-специално текста *“и документ за самоличност (вид, номер, дата на издаване и орган на издаване)”*;
- точка 6.

Оспорването си базирам на следните аргументи:

Аргумент №1: ЦИК превишава правомощията си като “дописва” закона.

В чл. 44 ал. 2 пр. второ от ИК, законодателят е изброил изчерпателно и явно всички лични данни, задължителни за попълване и валидност на заявлението. Определението на този текст от закона е пълно, завършено и не допуска добавяне на допълнителни изисквания във вида на допълнителни лични данни на заявителя.

По тази причина ЦИК няма законови основания да добавя в процесното решение изискване на допълнителни лични данни в заявлението.

Законодателят очевидно е преценил също, че изброените в чл. 44 ал. 2 пр. второ от ИК лични данни са достатъчни, за да бъдат изпълнени изискванията на чл. 3, ал. 1 от ИК, позоваването на който откриваме като част от посочените от ЦИК основания за издаване на процесното решение.

Аргумент №2: ЦИК създава необоснована и немотивирана неравнопоставеност между различните начини за подаване на заявления, определени в Закона.

В чл. 44 ал. 2 пр. второ от ИК, законодателят не е направил разграничение в броя и/или вида на лични данни, изисквани от заявителя, в зависимост от начина на подаването на заявлението - лично, чрез писмо, или електронно. ЦИК погазва тази равнопоставеност по отношение на списъка лични данни, изисквани за заявлението, като създава нов набор от лични данни само за електронно заявление, без същите да бъдат изисквани в заявление, подадено по другите два възможни начина - лично, или с писмо.

Аргумент №3: ЦИК увеличава трудността за подаване на заявление над тази, която законодателят е предвидил, при положение че последният изрично е отчел като проблем подобни затруднения на минали избори, и изрично е изразил намерението си за намаляването на такива проблеми при приемането на последвалите промени в ИК.

Оспорените разпоредби на процесното решение противоречат и на една от целите на законодателя в този Закон, а именно да улесни българските граждани в чужбина при подаване на заявления за гласуване.

Изискването на допълнителни лични данни, по-специално в частта му за предоставяне от заявителя на номер на мобилен телефон (точка 6 от процесното решение) и особено обвързването му с успешното регистриране на електронното заявление на интернет-страницата на ЦИК, биха създали сериозни затруднения на значителна част от българските граждани в чужбина, желаещи да гласуват. Тези избиратели могат да бъдат лишени от възможността да подадат успешно електронно заявление заради редица потенциални технически проблеми при осъществяването на механизма, описан в точка 6 от процесното решение, който визира получаване на уникален код чрез SMS, без който заявлението не може да бъде изпратено чрез електронната страница за подаване на заявления на ЦИК. Въпросният механизъм, описан в т. 6 от процесното решение, предполага 100% гарантирано получаване на SMS, изпратен от страницата за електронно заявление на ЦИК до мобилния телефонен номер на заявителя, който в огромна част от случаите ще бъде чуждестранен телефонен номер в мрежата на чуждестранен мобилен оператор.

Ще демонстрираме и по-широката цел на законодателя, а именно да улесни като цяло и принципно подаването на електронни заявления за гласуване от българските избиратели в чужбина, като проследим намерението на законодателя по време на дебатите по приемане и промени на ИК. Тази цел се потвърждава и от наскоро прецизираните текстове именно на чл. 44 ал. 2 на ИК относно електронната форма на подаване на заявление.

При първоначалното приемане на текста на ИК в Народното събрание, както и при скорошните промени, става еднозначно ясно, че законодателят е имал за цел да опрости максимално процедурата. Нещо повече, промените на текста на ИК, публикувани в ДВ бр.17 от 2013 г., законодателят мотивира със създадените от ЦИК трудности при прилагането на текста при изборите за президент и вицепрезидент през 2011 г., когато ЦИК е подходила прекалено рестриктивно.

Из стенограма от заседание на 41-то Народното събрание, 2/06/2011 г:

Искра Фидосова: Тези български граждани, които живеят в чужбина трябва да направят едно-единствено усилие: да седнат на компютъра, да попълнят бланката и в рамките на секунди да я изпратят до съответното дипломатическо или консулско представителство. Досега трябваше да го пишат лично само на хартия и да се носи. ... Сега ги облекчаваме, като казваме, че

седейки на работното място или от вкъщи, електронно, дистанционно по интернет могат да пуснат това заявление.

Из стенограма от заседание на Правната комисия към Народното събрание,
22/11/2012 г.:

Предс. Искра Фидосова:

... в 2011 г. имахме случаи на не приемане на заявления и то многократно – нещо, което никой от нас не е допускал, когато сме подготвяли текста. И то е защото ЦИК взе онова безумно решение за PDF формата. А специалистите и експертите в тази област казаха, че в никакъв случай не може да се прави такова ограничение и в никакъв случай нашият текст „електронна форма” не означава формат PDF, GP или каквото и да било. Ние и тогава се консултирахме, когато записахме всички дружно „електронна форма”, защото никой никога от нас не си е представял, че може да става въпрос за електронен формат, за да ограничим хората. И затова сега ние така трябва да напишем текста, че да бъде ясно веднъж, че ЦИК повече такова решение е недопустимо да взима и да ограничава с формат, и в същото време говорихме, че ако минава през страницата на ЦИК, обяснението беше следното. Ако на страницата на ЦИК има формуляр-заявление, ти си го попълваш и го изпращаш през интернет страницата в електронна форма.

Нещо повече, когато народните представители изслушват мотивите за промените в чл. 44 ал. 1 пр. първо в ИК, направени в ноември 2012 г., прецизиращи електронна форма на заявление, изрично е споменато, че електронното заявление съдържа същите атрибути както хартиеното, с изкл. на саморъчния подпис.

Валери Борисов:

Предлагаме текстът на чл. 44, ал. 2 да бъде изменен така:

„(2) Български гражданин, който желае да гласува, заявява това не по-късно от 25 дни (вие можете да сложите и 30 дни) преди изборния ден в писмена форма чрез заявление по образец, подписано саморъчно и подадено лично чрез писмо до дипломатическото или консулското представителство на Република България в съответната държава (До тук няма промяна. И тук е нашето предложение.) или чрез електронно заявление през интернет страницата на Централната

избирателна комисия.”

Нататък следва текстът такъв, какъвто е. Допълнението е „или чрез електронно заявление през интернет страницата на Централната избирателна комисия.” Тук става дума само за подаване на заявление за желание да гласува някъде в чужбина. Нашите аргументи са следните. Писмено, на хартия, човекът може да изяви желание да гласува в даден град в чужбина, но в 21 век добре е той да може да го направи по електронен път. Как? Специална страница, която така или иначе се поддържа в интернет на Централната избирателна комисия, която е в защитена среда. Ще бъде разработена една електронна форма на заявление, в която избирателят ще посочи тези данни, които Централната избирателна комисия или в Избирателния кодекс са записани По този начин улесняваме нашите съграждани, живеещи в чужбина, да не пишат на хартия, саморъчен подпис, да го пращат по пощата и това да се трупа в задграничните ни представителства.

На базата на тези основания, намирам добавянето от страна на ЦИК чрез процесното решение на изисквания за събиране на допълнителни лични данни в електронното заявление на желанието за гласуване от българските граждани в чужбина, надвишаващи съществено като брой и вид изрично и изчерпателно изброените такива в чл. 44, ал. 2 от ИК, за незаконосъобразно.

Моля Уважаемият съд, след като разгледа основателността на посочените от мен аргументи, да отмени Решение № 2183-НС от 21.03.2013 г. на Централната избирателна комисия относно формата и условията за попълване и подаване на електронното заявление по чл. 44, ал. 2 от Изборния кодекс за гласуване извън страната в изборите за народни представители на 12 май 2013 г., в оспорената му част.

25 март 2013

С уважение, Красимир Василев Гаджоков

(Уточнение: настоящата жалба е подписана с универсален електронен подпис на титуляра на жалбата и изпратена като електронен документ до регистратурата на Административен съд София - град на адрес за електронна поща registratura@admincourts Sofia.bg , според указанията на същия съд на неговата интернет-страница и на базата на чл. 141 АПК.)